

Αθήνα, 19 Μαρτίου 2014
Αρ. Πρωτ. 10/19-03-2013

Προς την
Υπουργό Τουρισμού
Κυρία Όλγα Κεφαλογιάννη

Αξιότιμη κυρία Υπουργέ,

Ενόψει του σχεδίου νόμου για την «Αναδιοργάνωση Υπουργείου Τουρισμού και Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού, Ρυθμίσεις Ειδικών Τουριστικών Υποδομών, Εκπαίδευση και Κατάρτιση στον Τουρισμό, Αγροτουρισμός και Λοιπές Διατάξεις» θα θέλαμε ως Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου, ο οποίος εκπροσωπεί το 70 % της εθνικής παραγωγής οίνου και το 90 % των εξαγωγών του κλάδου, να θέσουμε υπόψη σας τα εξής:

1. Το άρθρο 22 παρ. 1 του σχεδίου νόμου αναφέρεται σε «επιχειρήσεις αγροτουρισμού» οι οποίες περιλαμβάνουν είτε «επαγγελματίες αγρότες» (προκειμένου για «αγροκτήματα», κατά παράγραφο 1.1) είτε «αγροτικές εκμεταλλεύσεις» (παράγραφος 1.2). Αυτές οι επιλογές δεν ανταποκρίνονται στις ιδιαιτερότητες του οινικού κλάδου της χώρας μας όπου – όπως και σε άλλες οινοπαραγωγικές χώρες – η πλειοψηφία των οινοποιητικών εκμεταλλεύσεων λειτουργούν είτε με τη νομική μορφή εμπορικής εταιρείας (προσωπικής ή, πολύ συχνά κεφαλαιουχικής), οι δε οινοποιοί σπανίως έχουν την ιδιότητα του αγρότη. Αυτά τα χαρακτηριστικά ουδόλως θέτουν εν αμφιβόλω τον παραδοσιακό και αγροτικό χαρακτήρα του αμπελοοινικού κλάδου ο οποίος δεν δύναται να αποκλειστεί από τις ρυθμίσεις για τον αγροτουρισμό ή γενικότερα για τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού.
2. Το άρθρο 22 παρ. 1.2.1 αναφέρει την «προσφορά προϊόντων» για τις «υπηρεσίες εστίασης». Αυτή η αναφορά παραπέμπει και σε παλαιότερα σχέδια ρύθμισης εναλλακτικών μορφών τουρισμού και συνιστά τροχοπέδη στην ανάπτυξη του γαστρονομικού τουρισμού και την ανάδειξη του οινικού πλούτου της Ελλάδος αλλά και των παραδοσιακών προϊόντων μας. Ειδικότερα, είναι απαραίτητη η δυνατότητα παρασκευής πιάτων (κρύων αλλά και ζεστών) τα οποία θα αναδεικνύουν τα ελληνικά κρασιά τα οποία θα συνοδεύουν ελληνική και τοπική κουζίνα. Για το

σκοπό αυτό θα πρέπει να είναι δυνατή η παροχή τέτοιας υπηρεσίας ενώπιον του οινοποιείου χωρίς να είναι απαραίτητη η αδειοδότηση εστίασης. Φυσικά θα πρέπει να υπάρξουν περιορισμοί σε αυτή τη δυνατότητα οι οποίοι θα προστατεύουν από καταστρατηγήσεις και πρακτικές σπύλωσης της εικόνας του οίνου: υγειονομικοί έλεγχοι, περιορισμός αυτών των υπηρεσιών στην παρασκευή εδεσμάτων που συνοδεύουν τα κρασιά, χρήση εδωδίων με γεωγραφική ένδειξη κλπ.

3. Υπενθυμίζουμε επίσης ότι η Υ.Α. υπ' αριθμ. 385951/2000 (ΦΕΚ Β' 1180/25-09-2000) ρυθμίζει το ζήτημα των επισκέψιμων οινοποιείων και παρέχει ήδη μια σημαντική πλην όμως ελλιπή ρύθμιση του ζητήματος αφήνοντας εκτός ρύθμισης ζητήματα όπως η φιλοξενία και η παρασκευή εδεσμάτων.
4. Είναι επιπλέον απαραίτητο, εν όψει της ρύθμισης για τον οινoturισμό να υπάρξει νομοθετικός ορισμός της εν λόγω δραστηριότητας που θα χρησιμεύσει ως βάση για τις περαιτέρω ρυθμίσεις. Παλαιότερα είχε δοθεί σε διαβούλευση σχέδιο που περιελάμβανε τον εξής επιτυχημένο ορισμό: «Οινoturισμός είναι ειδική μορφή Τουρισμού υπαίθρου, η οποία συνίσταται στο σύνολο των δραστηριοτήτων, που συνδέονται με το πολιτιστικό περιβάλλον της αμπελοοινικής περιοχής, τα αμπέλια και την αμπελοκαλλιέργεια, τα οινοποιεία και την παραγωγή, δοκιμή, κατανάλωση και αγορά οίνου και παραπροϊόντων του στον τόπο παραγωγής, τη διοργάνωση γιορτών και εκδηλώσεων στις αμπελοοινικές περιοχές με στόχο την ανάδειξη του αμπελοοινικού πλούτου της περιοχής, τη διοργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων στους χώρους των οινοποιείων, καθώς και την παροχή υπηρεσιών φιλοξενίας και εστίασης σε χώρους ενοποιημένους ή μη με εγκαταστάσεις του οινοποιείου». Είναι λοιπόν προφανές από τον εν λόγω ορισμό, ό οποίος ερείδεται στα διεθνή πρότυπα του οινoturισμού ότι θα πρέπει η εν λόγω δραστηριότητα να τύχει συνολικής ρύθμισης περιλαμβάνοντας δραστηριότητες επιμόρφωσης, προβολής, φιλοξενίας και εστίασης.
5. Θα πρέπει ακόμα να υπογραμμίσουμε ότι με την υπ' αριθμ. 67659/2013 πρόσφατη απόφαση (ΦΕΚ Β' 3155/12-12-2013) περί εγκρίσεως τροποποίησης Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τον Τουρισμό και της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αυτού, ο οινoturισμός δεν περιλαμβάνεται δυστυχώς ρητώς μεταξύ των «Ειδικών - Εναλλακτικών

Μορφών Τουρισμού» (άρθρο 6) παρά περιλαμβάνεται μεταξύ των μορφών «Τουρισμού Υπαίθρου» (υπό Ζ) ως «Ειδικότερα για την προώθηση Αγροτουρισμού-Οινοτουρισμού». Παρότι οι οινοτουρισμός ανήκει στις μορφές τουρισμού υπαίθρου μια τέτοια προσέγγιση δεν υπογραμμίζει τις ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης μορφής τουρισμού, τα στοιχεία της οποίας επιχειρήσαμε παραπάνω να καταγράψουμε σε αδρές γραμμές.

6. Σημειώνουμε τέλος ότι θα πρέπει να υπάρχει μια ολοκληρωμένη ρύθμιση για τον οινοτουρισμό, θέτοντας έτσι τέρμα σε μια περίοδο αβεβαιότητας και νομοθετικού κενού για έναν τόσο ευαίσθητο τομέα όπως ο τουρισμός υπαίθρου μέσω των ξεχωριστών αμπελοοινικών ζωνών και τα επώνυμων ελληνικών κρασιών. Κάτι τέτοιο θα πρέπει να γίνει μέσω υπουργικών αποφάσεων που θα ρυθμίζουν ζητήματα όπως τα δίκτυα οινοτουρισμού (π.χ. Δρόμοι του κρασιού), η δημιουργία ειδικού σήματος οινοτουρισμού, η δημιουργία μητρώου για τις οινοτουριστικές μονάδες και η αναγνώριση αρμοδιοτήτων συντονισμού, προβολής και διαχείρισης των οινοτουριστικών δραστηριοτήτων από τα όργανα διαχείρισης των οίνων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης τα οποία ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου μάχεται να ιδρυθούν και να αναγνωριστούν, κατά τα πρότυπα άλλων κρατών μελών της Ε.Ε. Είναι όμως απαραίτητο για νομοτεχνικούς αλλά και συμβολικούς λόγους να υπάρχει σχετική νομοθετική πρόβλεψη η οποία θα εξειδικευθεί στη συνέχεια μέσω των υπουργικών αποφάσεων.

Ο Σύνδεσμος Ελληνικού Οίνου παραμένει στη διάθεσή σας για μία συνάντηση έτσι ώστε να σας εκθέσει τις ανάγκες του κλάδου σε σχέση με αυτό το μείζον ζήτημα και να συμβάλει στην καλύτερη δυνατή ρύθμισή του. Το σύνολο του αμπελοοινικού κόσμου, τα εκατοντάδες οινοποιεία της Χώρας και τα εκατομμύρια των φίλων του ελληνικού κρασιού θα σας είναι ευγνώμονες.

Με τιμή,

Άγγελος Ρούβαλης

Πρόεδρος

Θεόδωρος Γεωργόπουλος

Διευθυντής